

MIDNATTSDROPPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

MARANATA

SKAROR SAMLADE I MALMKÖPING

Bön och lovprisning upptog en stor del av Malmköpingskonferensen.

NR 15

1-14 AUG 1968

PRIS 1:25

Midnattsropet –

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 20-sidigt nr
den 1 och 15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
taling på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 28: —, halvår 15: 50, kvartal
8: —. Lösnummer 1: 25. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.
Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:
Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:
Redaktion och expedition
32 80 02, 31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på postens
adressförändringsblankett nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 50008 - 1968

NYFRÄLST – NUFRÄLST

Vi kan säga: det är nåd att
få vara med i den andliga verk-
samheten. Ja, vi kan också säga
att det är nåd att få vara till,
nåd att ha en sysselsättning,
nåd att få bo i ett demokratiskt
land. Men vi skall stanna vid
några saker, som rör vårt and-
liga liv.

Först och främst har vi *fräls-
ningens nåd*.

Vi tänker på när Gud tog sig
an oss, och välsignade våra liv
med Omvändelsen. Men kanske
vi nu ändå bör bedja: "Skära
mig med isop så att jag varder
ren." — Det gamla livet vill
göra sig gällande och vi få ide-
ligen be om att bli bevarade i
den första frälsningen. Nyfrälst
och nufrälst bör det ju vara.
Och nåden räcker till för detta
nya liv — den bevarar oss.

Så har vi *Gudsledningens
nåd*.

Vi skulle kunna tala mycket
om Guds ledning, både när det
gäller personer vi möter i Bi-
beln och ledning i vår egen er-
farenhet. Han leder den enskil-
de, som överlåter sig i hans
hand. Då kan vi vara trygga hur
det än stormar omkring oss. Ja,
trygghet om vi än anfäktas och
det blir mörkt för oss på lev-
nadsvägen. Det blir som att gå
med en lykta ut i mörka nat-
ten. Vi ser vägen en bit framför
oss. Men ljuset lyser vidare allt
efter som vi bär lyktan med oss.
Vi har honom med oss som
sade: "Jag är världens ljus,
den som följer mig han skall
förvisso icke vandra i mörkret,
utan skall hava livets ljus." —

*Han fyller oss. Han kan fylla
så det flödar över. Pingstens*

tid varar än. Svaga lärjungar
får stor kraft och frimodighet.
Petrus kunde säga till den lame
i Sköna porten: "Guld och sil-
ver har jag icke, men vad jag
har det giver jag dig" och så
tog han honom vid handen och
reste upp honom. Det är vår
önskan att strömmen från him-
melens land skall bli påkopp-
lad. I Ps. 46 läser vi: "En ström
går fram som giver glädje åt
Guds stad." Hesekiel såg den
dubbla strömmen som gjorde
vattnet friskt och sunt var den
drog fram.

Lidandets nåd. Vi vill inte
lida och ändå kan det vara en
nåd att få detta. De första lär-
jungarna var glada för att de
aktats värdiga lida smälek för
Jesu namns skull. Paulus skri-
ver till filipperna: "Eder har
ju förunnats icke blott att tro
på Kristus utan ock få lida för
hans namns skull." Själv fick
ju Paulus lida mycket, men han
hade behag i nöd och vända, ty
då han var svag var han stark.
Det berättas att en järntacka
värd 20 kr. härdades i eld och
gjordes om till fjädrar som be-
tingade ett värde av 900.000 kr.
Så kan också lidandet göra en
kristen mer värdefull.

Så har vi till sist *Hemförlov-
ningens nåd*. Det blir en gratis-
resa till himlen vid livets slut
eller om Jesus kommer en flykt
till hans möte. Han sade: "Fa-
der jag vill att där jag är, där
skola ock de vara med mig, som
du har givit mig, så att de få
se den härlighet som du har
givit mig."

Fridshälsningar!
Nils Bergström

Nr 15

1 aug. 1968

Årg. 9

Arne Imsen:

FÖRSAMLINGENS FRÄLSNING

Jag har ofta talat om församlingens upprättelse. För mig blir detta ämne aldrig uttömt. Ju mer jag studerar det desto rikare blir det. Församlingen är absolut enastående i hela sitt framträdande, och det är synnerligen viktigt att hennes identitet icke går förlorad i en förvärldsligad kristendom. Församlingen måste frälsas från sitt onaturliga samröre med alla världsliga storheter — politiska, religiösa, ekonomiska, kulturella och sociala — hon tid efter annan invecklat sig i och pacifiserat. Församlingen måste frälsas från alla fåfängliga och förgängliga drömmar om att hon genom att alliera sig med "världens makter" bättre kan utföra sin höga kallelse.

Vi lever i en tid då det är synnerligen svårt att vinna ge-

hör för ett radikalt omvändelse- och frälsningsbudskap adresserat till de kristna. Man får nämligen icke predika så att någon känner sig dömd i sitt samvete. Infiltrationen från världen skall med andra ord få fortgå utan störningar och protester. Många församlingar och enskilda kristna är aktivt engagerade i en målmedveten verksamhet för att vinna människor för Kristus. Under tiden man inriktar sina krafter på denna fascinerande uppgift bryts församlingens andliga hälsa och motståndskraft successivt ner genom andra kristna, som får teologernas intellektuella och moraliska bistånd att göra fromma läror av sin förföriska världslighet. Via dessa deserterande skaror, vars svek och förräderi tidsålderns visa män och kvinnor formulerar om och

lyfter fram som föredömliga exempel på kristen tolerans och medmänsklighet, invaderas församlingen av den moderna tidens humanism, som innerst döljer sekternas kända och alltid lika intensiva hat mot *korsets blodsevangeliem*. Gör-det-själ-frälsningen i ny förklädnad komponerad efter denna tidsålders religiösa smak och djärva modenyck av den döda religionens välanpassade ceremonimästare.

Vi talar ofta och helst om att Jesus är *individens* frälsare. Det är förvisso sanning! Men det är icke hela sanningen och kanske icke heller den största. Jesus är också *församlingens* frälsare. "Honom skall du giva namnet Jesus, ty *han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder*."

Arne Imsen

KARIN HEDMAN IN MEMORIAM

Det är torsdag kväll.

På Holmtorget i Falun har ett tiotal maranatavänner samlat sig till attack i fri-luftsmöte. Friskt och frimodigt tonar de enkla körerna i sommarkvällen, och många stannar upp en stund för att se och höra vad den lilla gruppen önskar förmedla. Åtta personliga vittnesbörd interfolierade av sång och manande väckelseappeller avlöser varandra spontant och naturligt. Det blir väckelseatmosfär på torget. Den lilla skarans slagkraft väcker respekt och förundran och anföraren, en ung, intelligent och andligt klarsynt syster, fångar upp de utslungade sanningarna i sammanfattande korta satser, nitar fast dem med precision och mötet kulminerar i en förväntansfull och förtä-tad stämning då kallelsen till personlig omvändelse bärs ut till många överrump-lade lyssnare. Ja, så kan ett enkelt men välsmort möte skapa spänning och högtid och förmedla ljus och värme i en stenöken.

KARIN HEDMAN, den unga system som blev en väckelsepionjär i sin hemstad, var en strålande anförare med en sällsam utrustning att, som denna torsdagskväll, ge budskapet sanning och äkthet. Hon vann våra hjärtan, och vi lockades lyssna till hennes helgjutna personlighets sällsamma budskap.

Nu har hennes klara röst tystnat.

Måndagen den 8 juli rycktes hon plötsligt ifrån oss i en svår trafikolycka. Snabbt och utan förvarning avslutades ett kort men ovanligt rikt liv mitt i sin skönaste blomning. Endast 22 år slets hon ifrån bestörta och djupt sörjande föräldrar, syskon, församling och arbetskamrater.

Onsdagen den 17 juli jordfästes hon i gravkapellet i Svärdsjö. Kapellet förmådde icke ta emot alla som kommit för att delta i soigehögtiden. Men denna vackra sommardag samlades Karins många vänner från när och fjärran i täta led både innanför och utanför gravkapellets portar.

"Töm mig, fyll mig, sänd mig, använd mig." Ja, så hade Karin, tydligen med självande hand skrivit på titelbladet till sin Bibel.

Vi som nåddes av den ljuvliga Kristi vällukt hon ständigt spred omkring sig måste, trots det ofattbara i hennes hastiga uppbrott, ödmjukt vittna om att hon blev rikligen bönhörd. Tack Gud för denna troshjältinnas livsverk mitt ibland oss! Karins vittnesbörd under hennes sista torgmöte i Falun sänder vi som en innerlig och genomträngande hälsning till ung och gammal från en kärleksfull vän som nu vilar och bidar hemma hos Jesus.

Arne Imsen

VÄLJ JESUS!

**Vittnesbörd av Karin Hedman på Holmtorget i Falun
veckan innan hon hemförlovades**

"Vi är en liten minoritet mot er alla, men vi väljer Jesus. Hos honom har vi funnit livet. Halleluja! —

Har du tänkt på att det liv vi lever får vi aldrig tillbaka. Den tid du har, får du aldrig igen — icke en enda minut får du tillbaka. Livet är så förgängligt. Varför icke satsa på något som ej brister? Vi har funnit något som är bestående!

Du är ung, och du satsar på din ungdom. Du kanske tänker göra karriär av något slag. Du litar på pengar, men har du tänkt på att allt du litar på är förgängligt. Pengar är förgängliga, din ungdom är förgänglig.

Om några år är du icke ung längre. Allt här i livet är förgängligt. Varför icke satsa livet på något som håller?

Jag har satsat på Jesus, och jag vet att det håller. Du kan också få ändra ditt liv här i dag och börja tro på Jesus och få uppleva något som har bestående värde.

Frälsningen är ingenting som skiftar — den har bestående värde förstår du! Jesus vill och kan utföra ett bestående verk i ditt liv om du tror på honom. Halleluja! Gud välsigna dig att låta det du hört bli dig till frälsning. Du vet att det håller att

tro på Jesus. Det bär igenom livet.

För min personliga del tycker jag att ett liv utan Jesus ter sig totalt värdelöst. Har man en gång upplevt vad ett liv i gemenskap med Gud vill säga, så ter sig allt annat helt värdelöst. Det kan jag som en ung människa säga.

Frälsning är icke ett liv i det blå som många tror. Frälsning är icke att sväva i det blå på något sätt, utan frälsning är att se livet realistiskt, att ta ställning till en verklighet. Halleluja! Det kan du få uppleva då du tror på Jesus.

Amen!"

Karin Hedman längst till höger på bilden.

FRAM TILL HELA

Jag hade ännu mycket att säga eder; men I kunnen icke nu bära det. Men när han kommer, som är sanningens Ande, då skall han leda eder fram till hela sanningen. Ty han skall icke tala av sig själv, utan vad han hör, allt det skall han tala, och han skall förkunna för eder vad komma skall. Han skall förhållas mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder. Allt vad Fadern har, det är mitt; därför sade jag att han skall taga av mitt och förkunna det för eder.

Joh. 16: 12—15.

Ingen har såsom Jesus, Gudssonen, blickat in i Faderns oändliga rikedomar. Ingen känner fadershjärtat såsom Han. Endast Han vet, vad det kostade Gud att utgiva sin enfödde Son. Ej heller har någon såsom Jesus, Människosonen, blickat in i människosläktets fattigdom, armod och nöd. Ingen vet såsom Han, vad världen behöver. Ingen har varit så angelägen om att gemenskapen mellan en fattig värld och en rik Gud skulle bli en verklighet. Driven av denna längtan gav Han sitt liv, sitt blod, sitt allt.

Ingen har haft så mycket att säga, så mycket att giva som Jesus hade. Men ingen har människor haft så svårt att förstå som Jesus. Människorna har nästan alltid i förmätet förakt vänt sig bort från Hans gåvor och välsignelser.

"Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det." Så talade Han fordom till sina lärjungar efter det att de följt Honom i tre och ett halvt år. Så får Han ännu i dag tala till många av sina lärjungar. Trots det att Gollata under och pingstens välsignelser äro historiska verkligheter, står många av Jesu bekännare ännu lika främmande för Andens verk som Jesu lärjungar fordom gjorde. Det är icke nog med historiska händelser, när det gäller gudomliga ting. Det är endast på den personliga upplevelsens väg vi kommer in i det fördolda livet med Gud.

"Jag hade ännu mycket att säga eder, men I kunnen icke nu bära det." Det är en ton av vemod, som dallrar i dessa allvarliga ord. Det var sista kvällen före sitt lidande Herren Jesus samlat sina lärjungar omkring sig. Han hade kallat dem att bli sina efterföljare och att fortsätta det verk, Han begynt. De hade hörsammat Hans kallelse. De hade skådat underbara ting i Jesu

sällskap och av Honom själv hade de fått vittnesbördet: "Edra namn äro skrivna i himmelen." Han älskade dem och de älskade Honom.

Gång på gång hade Han för dem velat avslöja den andliga sidan i sitt program. Men de hade så svårt att fatta den saken med sina oandliga sinnen. Därför fick Han fråga sig själv och även fråga dem: "Förstån I då ännu ingenting? Huru länge måste jag hålla ut med eder?"

Denna kväll kom Han dem närmare och drog dem närmare sig än förut. Han talade med dem om ting, som Han aldrig förut kunnat tala med dem om. Han öppnade dörren till sitt livs allra heligaste, men de förstod ej det dyrbara tillfälle, som gavs dem. De var ännu främmande för Andens underbara liv.

"I kunnen ej ana djupet av det verk, som jag vill utföra i edra liv. I haven ej fattat mina rikedomar. Alla edra erfarenheter hittills äro endast en ringa början till det verk, jag vill utföra." Så ungefär ville Han säga genom sitt ord: "Jag hade ännu mycket att säga eder." Huru längtade Han icke efter att få avslöja sig själv som den andlige Messias och vända deras tankar bort från förhoppningarna om en jordisk furste, som skulle återupprätta Israels krossade välde. Huru längtade Han icke att avslöja för dem, att Hans verk var ett andligt verk och Hans rike ett andligt rike. Men de kunde icke fatta det.

O, att dessa ord ej skulle behöva uttalas om denna tidens kristna. O, att Han finge giva, vad Han ville giva. Han borde få göra det, ty vi ha ägt sanningens ljus så länge. Dock ljuder ännu Hans stämma lika vemodig: "Jag hade mycket att säga. Tiden är kort. I ären långt ifrån färdiga att möta mig."

Tusentals kristna människor lever ett gränslöst fattigt liv i dag. De väntade en gång så mycket, men har de funnit, vad de väntade? Nej! I många fall icke. Det är ej värt, att du söker förneka detta påstående. Jag har mött dessa besvikna själar i väckelsemötena. Jag har sett deras tårar och lyssnat till deras bekännelser. Och Gud allena känner till det armod, som aldrig kommer i dagen.

Jag var en gång med på ett ungdomsmöte. Det var ett kraftigt religiöst inslag i det mötet, även om den djupa andligheten saknades. Många av deltagarna var verkligt avgjorda för Gud. Andra

SANNINGEN

Av
Frank Mangs

var "Guds barnbarn" och vissa var endast religiöst intresserade. Vid ett tillfälle stod jag och hörde deras glada, ytliga samtal och glam. Jag såg deras lekar och jag tänkte för ett ögonblick: tänk om vi där har det normala livet för en kristen ungdomsskara? Det gick ett par dagar, och vi hade kommit till sista kvällens möte. Mötet var slut och var och en stod i begrepp att gå till sitt. Jag mötte då först en, så en annan, en tredje och en fjärde, och jag framställde samma fråga till var och en: "Är Ni nöjd? Är Ni tillfredsställd? Är det som det borde vara med Edert gudsförhållande?" Å, vad mitt hjärta greps, när de alla avlade samma vemodiga bekännelse: "Det är så skriande tomt. Det är så fattigt. Vi äger ej, vad vi borde äga!"

O, att sanningens Ande finge leda oss alla fram till den fulla sanningen! O, att det bleve rörelse — massrörelse — i våra religiösa ungdomsskaror, ja en genomgripande väckelse, där resultatet bleve andligt liv, frihet, kraft och seger!

"I kunnen icke nu bära, vad jag har att säga eder." Det är någonting ännu vemodigare, som tränger inpå oss, när vi stannar inför många av dem som fått i uppdrag att leda sökande själar fram till sanningen. Ty dessa ledare har själva stannat i förtid.

Du kallades en gång att vara en Herrens tjänare. Du fick i uppdrag att predika Hans evangelium, att resa omkring som evangelist eller att leda en kristen ungdomsskara. Kallelsen var verklig. Du har aldrig betvivlat den och du behöver icke göra det. Men du väntade ej, tills Gud fick bekläda dig med kraft från höjden. Du gick Gud i förväg. Och vad värre är — glöden, den första kärleksglöden, som brann i ditt inre, den har slocknat. Du kan ej leda andra längre än du själv kommit. Gud hade en gång stora planer med ditt liv, men Han kan ej i dag använda dig som Han ville. Den Allsmäktiges planer har kortsats, därför att du ej låtit sanningens Ande leda dig.

Väktare på Sions murar! Vaknen, vaknen! Gud vill tända veken, som var nära att dö. Gud vill sända strömmar genom nu tilltöppta kanaler. Gud vill välsigna dig, så att andra bli välsignade genom dig och få orsak att prisa Gud för din skull.

"Jag hade mycket att säga eder." Det är ej bara vemod i dessa ord. Det är på samma gång ett saligt hopp och ett underbart löfte. Redan innan sin bortgång hade Herren Jesus planen klar för sitt fortsatta verk. Han visste, att Han av Fadern skulle undfå den utlovade Helige Ande. Han visste, att Han själv skulle giva den gåvan åt sin församling här på jorden. Han visste, att Anden då skulle fortsätta verket och leda det rätt och leda det längre och djupare, än vad Han, Mästaren, dittills kunnat göra.

När Jesus uttalade dessa ord, kunde han ej föra verket dit Han ville, ty "Anden var då ännu icke given". Någonting nytt måste komma i världen. Profetian måste fullbordas: "Jag skall utgjuta min Ande över allt kött."

Därför, vill du finna Guds plan med församlingen, sök ej endast i evangelierna. Sök ej före pingsten utan efter och närmast pingsten, då elden brann som mäktigast och glöden var som hetast. Där finner du, vad Gud menade att Hans församling skulle vara.

"Han skall leda eder till hela sanningen." Det stora löftet blev en verklighet, en salig verklighet för Jesu längtande lärjungar. De behövde ej alltid vänta. Sanningens Ande kom, sänd av sanningens Gud. Underbara dag! Aldrig kunde Petrus förgäta den stund, då Gud lade sin lag i hans hjärta och nedskrev den i hans sinne. Aldrig kunde han förgäta den stund, då Gud kom honom närmare än förut. Ja, då Gud genom Anden flyttade in och tog sin boning i hans hjärta. Den som likt Petrus har stått under den remnande himmelen och genomgått samma erfarenhet, han kan aldrig förgäta den stunden. Han vill ej förlora den välsignelsen. Den är alltför dyrbar, och den har kanske kostat honom alltför mycket.

Forts. på sid. 15.

"Inga vackra kyrkor, inga tem-
pel, men i stugorna det
trängsel var,
Inga ritualer, allt var enkelt,
men *Guds kraft var mäk-
tigt uppenbar.*" —

Frälst som 13-åring, vintern
1922 då pingstväckelsen gick
fram i min hembygd, hörde jag
Gudsordet i Apg. 2: 38 om dop
i vatten och helig Ande.

Vattendopet blev ett problem.
Församlingen saknade lokal och
mina föräldrar var ej med på
vägen. Sällan kunde jag få vara
med på något möte. Men så
hände det sig att jag en lör-
dagskväll fick vara med på ett
bönemöte. Jag hade då varit
frälst omkring två månader.
Herren såg min längtan och
döpte mig i Anden.

Det kom som en stor över-
raskning. En flod av ljus, kraft
och frid fyllde hela min varelse

Hur jag upplevde ANDENS DOP

och jag prisade Gud storligen.
Dagen efter, då jag var ute i
vedboden och hämtade ved, fick
jag plötsligt tala i nya tungor,
och förstod då att jag undfått
Andens dop.

Jag stod frågande inför den-
na utsägligt rika gåva, men
läste vidare i Apg. 10: 44—48,

att så skedde även på den tiden.

Sommaren 1923 blev jag döpt
i vatten och jag prisar Herren
för Hans bevarande nåd intills
i dag.

Under mina tidiga ungdoms-
år mötte Herren mig och jag
talade ofta i tungor och någon
annan uttydde. Så läste jag vi-
dare i 1 Kor. 14: 13, att den som
talar tungomål, må bedja om
att också kunna uttyda. Och
Herren svarade på bön, så jag
undfick denna nådegåva.

Det har nu varit många pröv-
ningar på min väg och långa
tider har dessa Andens nåde-
gåvor legat nere. Men i Mara-
nataväckelsen har jag upplevt
förnyelse. Och likasom då jag
upplevde Andens dop, har det
kommit som en stor överrask-
ning, utan förskyllan eller vär-
dighet, de gånger jag fått bruka
denna Andens nådegåva.

Greta Lundahl

Du vet mycket väl, att Ditt
livs största misstag var, att Du
lämnade Jesus. Han som var so-
len på Din stig, den porlande
källan i öknen, Din hjälp och
kraft i nödens stunder. Han var
en gång allt för Dig. Då steg
jubel och lovsång upp ur Din
själ, till Honom som frälst Dig.
Men hur är det idag?

För ett ögonblicks glädje, av
förgänglig fröjd, lämnade Du
Jesus. Rosorna där ute i värld-
en hade vassa taggar som sar-
gade svårt. För att få balsam på
Dina svidande sår kastade Du
Dig ut i en ännu djupare för-
nedring och drack syndabäga-
ren i botten.

Du har nu många gånger
lyssnat till en röst som sagt
Dig att ingen hjälp finns att få
— ingen räddning. Hör Du, den
rösten kommer inte från den
trofaste Vän, Du en gång har
tillhört. Den kommer från ho-
nom, som i tidens begynnelse,
bedrog de första människorna i

VAR ÄR DU MITT BARN ?

Edens lustgård och som idag är
ute efter Din själ. —

Det finns en som har sett
Dina tårar, all Din ångest och
Din nattsvarta förtvivlan. Hans
namn är Jesus och Han har ald-
rig upphört att älska Dig, trots
att Du lämnade honom.

Mästaren från Nasaret kallar
Dig på nytt till sig, att bli Hans

efterföljare, att bli en arbetare
i Hans vingård. Stora uppgifter
väntar Dig. Välsignelser Du
knappt trodde fanns, ligger fär-
diga i beredskap åt Dig. —

Nu beror det helt och hållet
på Dig själv.

Vill Du komma tillbaka till
Jesus, hem till fadershuset och
bli iklädd den yppersta klädna-
den? Jesu Frälsarfamn står öp-
pen. Du skall inte möta före-
bräelser och hårda ord, men en
kärlek som är utan gränser, en
nåd som är oändlig och förlå-
telse i rikaste mått. Den frid,
som Du så länge längtat efter
skall åter välla in i Din själ och
Du skall i sanning få uppleva
kraften i orden: "Om dina syn-
der är blodröda, så kunna de
bliva snövita."

Så kom då i Jesu namn! Inte
vill Du väl gå förlorad. Gud
välsigne Dig, att idag taga vara
på kallelsen från Jesus.

*Eva Hörnkvist
Stenungsund*

ÖJSTEJN RAUDE: Studier i Romarebrevet VI

”FÖRST OCH FRÄMST JUDEN...”

Det skulle synas naturligt att Paulus nu övergått till de förmaningar han önskade rikta till församlingen i Rom, med anledning av den utredning av rättfärdiggörelsen, helgelsen och trons kraft han gjort i de föregående kapitlen. Han tar dock istället på nytt upp en tanke till belysning, han tidigare i korthet snuddat vid. Paulus hade angående människans ställning till gudsuppenbarelsen som en ledande grundsats sagt: ”Först och främst juden, så ock greken.” —

Den företrädesrätt judarna som folk har till gudsuppenbarelsen, kommer av deras särställning genom besittningen av den skrivna lagen och som Guds förbundsfolk. Speciellt nämner Paulus att Guds ord blev dem betrott. (3: 2.)

Då han så klart och bestämt hävdar, å andra sidan, att det icke är någon skillnad på judar och hedningar vad frälsningen angår och tillbakavisar varje möjligt krav på någon särställning för judarna (5: 20) kan man ha lov till att undra om det låg något av evighetsvärde i Guds utkorelse av Israel. Var detta verkligen fallet, då kunde detta bli ett hinder för de troende bland hedningarna, när de lärde känna Gamla testamentet. — Det är därför av den största betydelse att judafolkets ställning i Guds frälsningsplans förverkligande blir belyst, så att de hinder som detta problem kunde skapa försvinner. Det är det Paulus gör då han i kapitlen 9—11 belyser ISRAELS UTKORELSE I LJUSET AV RÄTTFÄRDIGGÖRELSEN GENOM TRON. —

Paulus uttrycker sin djupa sorg över att hans bröder, judarna, icke har låtit sig frälsas. Det är ju dessa som äger barnskapet, härligheten, förbundet, löftena, lagen och gudstjänsten, och som också är av Kristi köttsliga släkt. Dessa förkastade dock honom som Gud sände för att frälsa dem. (9: 1—5.)

Men Paulus förtvivlade icke på grund av detta.

Det är nämligen icke det köttsliga Israel som är Abrahams barn. Det är dessa, som i likhet med Isak är löftets barn, som är det verkliga Israel. Detsamma gällde Rebeckas söner. Gud gav henne ett löfte: ”Den äldre skall tjäna den yngre.” Och Esau måste tjäna Jakob (9: 6—13). Är då icke detta orättfärdigt? Nej, säger Paulus, för Gud låter sig icke dirigeras av människor. Det han har bestämt står vid makt, och ingen kan rubba hans nådeval. Herren förhärskar vem

han vill och förbarmar sig över vem han vill. Denna abstrakta rätt som Gud har till att bestämma över sin skapelse skall människorna icke beklaga sig över. (9: 14—21.) Denna abstrakta rätt har Gud brukat så att han i tålmod tålde vredens kärll, hedningarna, så att han av dem kunde göra barmhärtighetskärll, och på dem visa sin nåd och härlighets rikedom. Och till att bli sådana barmhärtighetskärll kallade han BÅDE judar och hedningar. (9: 22—24.) Att hedningarna blev kallade är icke mot Guds vilja eller plan. För profeterna har talat om detta. (9: 25—29.) Alltså: Abrahams barn är löftets barn, och det äro alla som vill låta sig göras till barmhärtighetskärll. Abrahams barn är de som söker rättfärdigheten genom tron, icke genom egna gärningar. Israel utestänger sig själv genom sin otro. De stötte sig mot Kristus. De fann honom anstötlig och ville icke tro. (9: 30—33.)

Paulus önskar och beder att judarna skulle bli frälsta.

De nitälskade för Gud, men deras nitälskan har icke fört dem fram till rättfärdiggörelse. De sökte den nämligen genom egna gärningar. Men Guds rättfärdighet fås allenast genom tron. Lagens tid är slut i och med att rättfärdiggörelsen genom tron uppenbarades. Rättfärdiggörelsen genom lagen är gärningarnas väg, medan rättfärdiggörelsen av tron säger: ”Min egen strävan gagnar ingenting” (10: 1—7). Man tror med sitt hjärta och bekänner med sin mun — så blir man frälst — och detta löfte gäller både judar och greker, ty alla har samma Gud. (10: 8—13.) Judarna kan icke ursäktas sin förkastelse av Kristus med att de aldrig har fått höra om trons väg. De har fått höra, men de förkastade denna väg till frälsning. Därför är de som folk utestängda från den nytestamentliga frälsningen. (10: 14—21.) Men Gud har därmed icke FÖRKASTAT dem. Paulus som själv är en israelit är ett vittnesbörd om detta. Det finnes alltid några som inte har böjt knä för Baal. Det finns alltid några som genom tron har blivit barmhärtighetskärll (11: 1—6). —

Orsaken till denna situation är att Gud gav Israel en förstockelsens ande, så att de icke skulle förstå sin besökelsestid. Men de snubblade icke för att falla. De förkastade icke Kristus för att

Forts. på sid. 17.

Malmköpingskonferens

Malma hed — den anrika exercisplatsen i pittoreska Malmköping — traditionsrikt konferenscentrum redan i tjug- och trettiotalens andliga brytningstider har i år, den 20 — 28 juli invaderats av Maranatafolk, som av länsbokstäverna i den imponerande bilparken att döma har mött upp från alla delar av landet. —

Hela anläggningen, som nu ägs av Södermanlands Gymnastikförbund, har med sina ändamålsenliga samlingssalar, logement, bad och matsalar ställts till förfogande. Malmköping ligger dessutom centralt i landet och inom bekvämt räckhåll för ett flertal större städer — ja, det är svårt att tänka sig en lämpligare funnen plats för en storsamling av det här slaget. —

Den yttre organisationen fungerade perfekt. På konferenskansliet tog effektiva arbetare emot, biträdda av en hel stab värdar och värdinnor som hjälpte deltagarna tillrätta. Och i det stora köket med intilliggande matsal rymmande 300

personer jobbade också en skara glada bröder och systrar. Människan lever ju inte allenast av Guds ord. Inte ens i en bibelstudievecka.

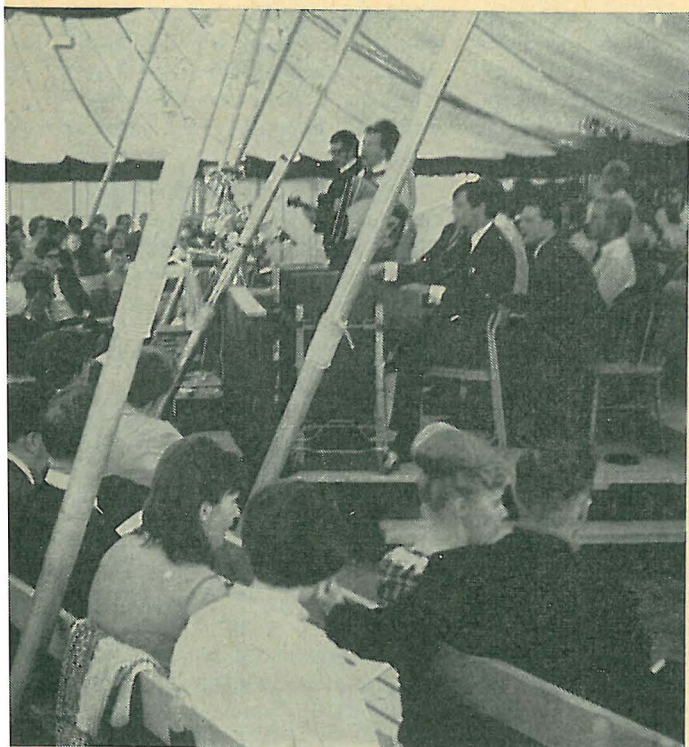
En väldig tältstad växte upp på det vackra området.

Stockholmsförsamlingens båda samlingar.

n fick strålande upptakt

gna tält fylldes möte efter möte.

De yttre arrangemangen, hur viktiga de än är, är dock inte det väsentligaste i såna här sammanhang. Även om de är så väsentliga att Gud ett

par veckor före konferensen måste frälsa en yrkeskock, som kunde ta hand om det hypermoderna kökets maskinella utrustning, enligt vad Arne Imsen berättade i inledningsmötet. —

Nåväl, det var främst *de andliga behovens* barn som samlades i Malmköping — människor som först av allt ville ha livets bröd och det eviga livets ord. Men även i detta avseende var det väl sörjt. Förutom en dygnet runt fungerande bönevakt pågick nästan hela dagarna i oavbruten följd bön, brödsbrytelse, bibelstudier och väckelsemöten i Stockholmsförsamlingens båda sammanslagna tält.

Konferensen fick en strålande upptakt redan i den första helgens möten. Arne Imsen, Alf Petersson, Björne Erixon, Kåre Mörkestöl m. fl. predikade för den stora skara som i alla mötena fyllde tältet. Många begärde förbön till frälsning och förnyelse.

Konferensen kommer att utförligt refereras i nästa nr av Midnattsropet.

I det hypermoderna köket arbetade glada systrar och bröder.

RÄTTFÄRDIGHETENS VÄG

Frågan om vår rättfärdighet är en mycket viktig fråga. Ett allvarligt krav, men ej ouppfyllbart. I Matt. 5: 20 möter vi orden: *"Om eder rättfärdighet icke övergår de skriftlärdes och fariséernas, så skolen I icke komma in i himmelriket."*

Gud, vår Fader, sände Johannes till att döpa i öknen och Jesus kom dit för att bli döpt och då Johannes protesterade, sade Jesus: *"Låt det nu så ske, ty det höves oss att uppfylla all rättfärdighet,"* Matt. 3: 15.

Då de förundrade judarna på Pingstdagen frågade Petrus vad de skulle göra, så svarade han dem: *"Gören bättring och låten döpa eder i Jesu Kristi namn, till edra synders förlåtelse, så skolen I såsom gåva undfå Den Helige Ande."*

Tar vi sedan en titt på Lukas 7: 30, så finner vi där att — *"fariséerna föraktade Guds rådslut, ifråga om dem själva och låto icke döpa sig."* Vi har också en välsignad uppmaning utav Jesus i Matt. 6: 33, där Han säger: *"Söken först Guds rike och Hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra därjämte tillfalla eder."*

Söker vi av ett ärligt och uppriktigt hjärta att lyda Guds rådslut och Herren Jesu befallningar, så får vi uppleva att allt annat, som vi behöver, därjämte tillfaller oss. Många menar som så, att det är inte nödvändigt att låta döpa sig, men då är man inne på en farlig väg. Har man blivit frälst och det är seger så skall man så snart det är möjligt låta döpa sig. — Genom Apg. 2: 37, ser vi att det har ett löfte med sig, som är av den allra största betydelse, nämligen Andens dop. Detta är av den största vikt för vårt andliga livs styrka och utveckling.

Genom den Helige Ande, får vi ju olika gåvor, utav Herren, som skall hjälpa oss att bliva verksamma och nyttiga lärjungar i Guds församling på jorden.

Käre läsare, detta har Du inte råd att vara utan. Tyvärr har det blivit så att i många olika samfund och församlingar predikas inte vare sig om dopet eller om den Helige Andes dop. Följden av detta blir ju att dess medlemmar inte får uppleva Jesus på detta underbara sätt.

Om vi läser Apostlagärningarna, så skall vi finna att apostlarna var noga med att de omvända, nyfrälsta skulle få del av Den Helige Ande. Varför detta? Jo, jag tror jag förstår varför. Efter det att jag själv fått uppleva Andens dop, så visade Herren mig i en dröm följande. Jag var liksom uppe på plattformen i ett möte, plötsligt får en man i ena sidopartiet ett budskap på främmande tungomål. Intensivt lyssnar jag till det, men som oftast, så förstod jag inte ett ord, men jag tänkte, det kommer väl en uttydning av detta. Den uttydningen fick jag då själv i drömmen och den löd kort och mäktigt: *"Denna kraft har Jag givit för att I skolen kunna stå emot Den Onde och vinna seger."*

Nu förstår Du också säkert varför Du verkligen behöver denna kraft. Sök den av ärligt och uppriktigt hjärta och Du skall få uppleva den. Halleluja.

Själv har jag levat i en andlig gemenskap där det varken predikas eller talas om dop i vatten och som ej heller firar nattvard och brödsbrytelse. Anden vill man nog kanske ha, men man vill inte veta av dess yttringar. Jag stred med mig

själv och hade fruktansvärda kval ibland. Jag visste ju att jag måste döpas, om jag skulle få frid. Bara omkring tio dagar därefter, blev det en dopförrättning, på den plats där jag var i Värmland.

Dopet har också sin motsvarighet i G. T. Här läser vi om att prästerna blevo tvagna till hela sin kropp, för att vara invigda till tjänst. Vi som Jesu lärjungar, skall vara ett Heligt prästerskap och vi blir invigda till detta genom dopet.

Många läser i Mark. 16: 15: *"Den som tror och bliver döpt han skall varda frälst, men den som icke tror han skall bli va fördömd."* Men så menar man så här: *"Ja, jag tror ju, alltså skall jag bli frälst"*, men glömmar sammanhanget i denna vers. Tron efterföljes utav handling. Det är ju självklart att den som icke tror, han kan ju inte heller bli frälst. Slutligen har vi Jesu missionsbefallning, som fortfarande gäller med all auktoritet. Matt. 28: 18—20 vers. *"Mig är given all makt i himmel och på jord, gån för den skull ut i hela världen och gören alla folk till mina lärjungar döpan dem i Faderns, Sonens och Den Helige Andes namn, lärande dem att hålla allt vad jag befallt eder. Och se, jag är med eder alla dagar intill tidens ände."*

Så käre vän kan Du även läsa Apg. 5: 29—32.

Det bästa offer Du kan giva, är att giva Dig själv till Jesus. Bed att väckelsens eld må brinna ännu mäktigare och klarare, samt att Herren skall stadfästa Ordet, genom tecken, kraftgärningar och under. Gud välsigne varje läsare av denna tidning.

Otto W. Strogenius
Karlskrona

Jesus sade: Följ mig så skall jag göra eder till människofiskare. (Matt. 4: 19.)

Det är ett rikt liv att få följa Jesus. Jag fick nåd att lära känna honom redan som litet barn genom att mina föräldrar är frälsta. —

Herren sökte mig redan vid 8-års ålder, men jag var för blyg att tala om min längtan för någon. Jag minns att jag gick ut i skogen och bad och på kvällarna kröp jag under täcket och bad till Gud, men jag vå-

oss från all orättfärdighet." Ps. 107: 13: "Men de ropade till Herren i sin nöd och han frälste dem ur deras trångmål." —

Jag har fått erfara att det är både fröjd och smärta att vandra på Livets väg. Särskilt om man vill vara en människofiskare och söka vinna själar för Gud. Hade vi inte hjälparen den Helige Ande så skulle vi ej orka med det motstånd och svårigheter vi möter. Men, tack och lov, gåvan är given och därigenom kan vi nå målet.

Frälst från tidiga år...

gade ej bekänna min tro. Tänk att djävulen binder även små barn med människofrukten och feghet. —

Vid 10 års ålder gav jag mitt liv helt åt Gud. Fegheten fick ge vika och jag tog emot Jesus i mitt hjärta och bekände hans namn. Jag minns hur glad och lätt jag kände mig efter frälsningsupplevelsen. Vid 11 års ålder gick jag dopets väg. Sedan den dagen har Jesus varit min Herre. Jag har många gånger stapplat och fallit på vägen, men Jesus har rest mig upp, när jag ropat till honom om nåd. —

1 Joh. 1: 9: "Om vi bekänna våra synder, så är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar

Jesus kommer snart för att hämta Guds barn. Tidstecknen visar tydligt, det ena efter det andra, att vi snart skall möta Jesus.

Vi är väl inte för hårt rotade vid det jordiska? Har vi vår skatt i himmelen eller har vi den på jorden bland det förgängliga?

Luk. 12: 33—34: Säljen vad I ägen och given allmosor, skaffen eder penningpungar som icke nötas ut, en outtömlig skatt i himmelen, dit ingen tjuv når och där ingen mal fördärvar. Ty där eder skatt är, där kommer ock edra hjärtan att vara. —

Fridshälsningar
Margareta Lindroos
Göteborg

Religiös — men ej så det stör..

En ofrälst man kom hem till sin frälsta hustru och berättade om en viss person, som han hört skulle vara religiös. "Hon är religiös, men ej så mycket att det stör. Det är ett plus, att behålla sin åsikt för sig själv och ej påverka andra," sade han.

Hustrun fick sig en tankeställare. Hur mycket värde kan en sådan frälsning ha? Är det överhuvud taget verklig frälsning? Har jag upplevt det verkliga livet i Jesus och ändå är min ofrälsta omgivning ostörd? I Matt. 5: 15 står det om det tända ljuset. Man sätter det inte under skäppan, utan på ljusstaken för att det må lysa för alla dem som äro i huset. —

Du troende själ, vem du än är, bär du en klar, brinnande låga inom dig? Då ska den stråla fram ur ditt väsen och lysa i världens mörker och visa själar fram till Honom, som är världens ljus.

Är du en rykande veke, så vill Jesus möta dig i dag. En veke som ryker, den osar också. Men Herren har en ljussax, med vilken Han kan förvandla den rykande veken till en klar låga. Ära vare Hans namn! Halleluja! Jesus behöver eldsjälur i denna tid.

Slumrande kristen, o vakna!

Låt oss predika Kristus i ord och gärning!

Må vi taga väl i akt vart lägligt tillfälle, ty tiden härefter är mycket kort. Låt oss även komma ihåg, att levernet predikar bättre än ord.

Helgad åt Herren, med ande, själ och kropp! Amen!

Fridshälsning
Mia Wall

LEJONET OCH LAMMET

Av Rut Åsebäck

För sin tros skull blev lärjungen Johannes förd till ön Patmos. Där fick han uppenbarelser från Jesus Kristus, om vad som skulle hända i framtiden.

Han hade förut vandrat med Jesus, sin Mästare. Han hade sett honom dö på korset, men han hade också sett honom såsom uppståndenen ur graven.

Nu fick han se honom förklarad med himmelsk glans i härlighetens värld. Han fick höra från hans mun: "Jag var död, men se jag lever i evigheternas evigheter." Upp. 1: 18.

Vem är värdig?

I fjärde kapitlet omtalar Johannes, hur han fick se en tron i himmelen. Och han som satt på tronen hade en bokrulle i sin hand, förseglad med sju insegel, kap. 5: 1, innehållande beviset på världsmakt.

Sedan fick han se en ängel, som utropade med hög röst: "Vem är värdig att öppna bokrullen och bryta dess insegel?" Men ingen, vare sig i himlen eller på jorden eller under jorden förmådde detta.

Då grät Johannes bittert över att ingen fanns, som var värdig att öppna bokrullen. Han anade säkert, att dess innehåll var av utomordentlig betydelse.

Men en av de äldste sade till honom: "Gråt icke. Se, lejonet av Juda stam, telningen av Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel."

Nu stod han där i väntan på, att ett lejon skulle träda fram. Men vad fick han se? Jo ...

ett ... lamm ..., och det såg ut, som om det hade varit slaktat. Hur förundrad måtte han ej bli? Ett lamm i stället för ett mäktigt lejon.

Men nu trädde det fram och tog bokrullen ur hans hand, som satt på tronen. Då föll de himmelska medborgarna ned på sina ansikten. Och de började sjunga en ny sång, som lydde så:

"Du är värdig, att taga bokrullen, och att bryta dess insegel, ty du har blivit slaktad, och med ditt blod har du åt Gud köpt människor, och gjort dem till ett konungadöme och till präster. Och de skall regera på jorden."

Ja, Jesus allena är värdig rätten till världsherravälde. —

När han vandrade här på jorden, förenade han på ett underbart sätt lejonets blod och lammets mildhet i sin karaktär.

Lejonet ger oss en bild av konungavärdighet, styrka och makt. Detta ägde Jesus i rikt mått ifrån evighet.

Genom honom skapades världarna, de osynliga såväl som de synliga. Ja, allt har blivit till genom honom. Joh. 1: 3. Han är Guds, sin Faders avbild, sin Faders ögonsten.

Konungen utblottade sig.

I sin stora kärlek till oss, gav han avkall på sin makt och härlighet. Han lämnade platsen vid Faderns tron, och kom hit ned, blev som en tjänare, gjorde väl och hjälpte alla.

Han uppenbarade LAMMETS MILDHET i sitt förhållande till de svaga, utstötta och av synden sargade människorna.

Forts. på sid. 19.

HELA SANNINGEN... *Fort. fr. sid. 7.*

Längtande, stapplande, fattiga själ! Fäll ej modet! Gud längtar efter dig. Gud vill möta dig. Gud vill fylla även din bägare, så att den flödar över. Du behöver ej längta förgäves. Men glöm ej i din längtan en sak: glöm ej att vi nu lever i den nya nådeshushållningen. Glöm ej att Anden är given och längtar att få leda dig och mig fram till hela sanningen.

Hela sanningen! Vad menas med det? Vi har lärt oss att Jesus Kristus är sanningen. "I Honom bor gudomens hela fullhet lekamligen." "I Honom finnas visdomens och kunskapens alla skatter förborgade." Den uppståndne och förhärlligade Kristus är hela sanningen, ty "Gud har i Kristus välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelser".

Men vad vill det då säga att ledas fram till hela sanningen? Det är att få del av Kristus själv. Det är en personlig upplevelse av ett dop i Helig Ande. Ja, det är någonting ännu mer. Det är att med dessa erfarenheter som bakgrund steg för steg ledas av sanningens Ande allt längre in i upplevelsen av denna gränslösa frälsning, som är oss given i Kristus Jesus.

Hela sanningen — det är ej att du omfattar *en* sanning och på den bygger ett helt system. Det är ej *en* enstaka upplevelse av en underbar välsignelse. Det är ett liv i Anden. Men det är endast genom verkliga upplevelser du kan komma in i Andens liv.

"Han skall taga av mitt och förkunna för eder." Andens uppgift är att förhärlliga Kristus och göra oss delaktiga av Hans uppståndelseliv. I samma mån Anden får förverkliga denna uppgift, leder Han oss in i hela sanningen. Det var efter pingstens välsignelse Anden skulle leda lärjungarna fram till hela sanningen. Det var fylld av Anden Paulus bad: "Jag vill lära känna Kristus och Hans uppståndelses kraft och få känna delaktighet i Hans lidande. Icke som om jag redan hade vunnit det eller redan hade blivit fullkomlig, men jag far efter att vinna det, eftersom jag själv har blivit vunnit av Kristus. Ja, mina bröder, jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det, som är framför."

Du behöver födas av Anden, du behöver fyllas av Anden och du behöver ledas av Anden för att komma in i hela sanningen.

"Han skall leda eder till hela sanningen." Det är endast sanningens Ande, som kan leda oss till hela sanningen. "Han skall icke tala av sig själv utan vad han hör, det skall han förkunna." "Ingen vet vad som i Gud är utom Guds Ande."

Här måste människotankar och människovis-

het stå tillbaka. "Den naturliga människan fattar ej det, som tillhör Guds rike. Det är henne en dårskap och hon kan icke förstå det. Det måste andligen bedömas." Endast den Ande, som har inspirerat ordet, kan öppna ditt sinne, så att du förstår skrifterna. Samme Ande, som fordom ledde de heliga på underbara vägar, vill leda även dig på stigar, som du nu icke känner. Och dessa för dig nu okända stigar leda dig till hela sanningen.

På den vägen skall du få erfara, att Gud redan nu giver dig mer än dina ögon skådat och mer än din tanke utgrundat. Du längtar efter detta, och "Gud skall giva dig, vad ditt hjärta begär". Det är för övrigt endast längtande själar, som Anden kan leda framåt. Tro aldrig, att Petrus hade fått uppleva pingstens underbara välsignelse, ifall han fortsatt att fiska och ej låtit sig gripas av den heliga längtan, som tvang honom till målmedveten bön. Gud kan ej leda dig framåt, så länge du är nöjd att stå, där du står. Du måste gripas av "ett heligt missnöje" med den ställning, i vilken du nu är, gripas av en längtan, som tvingar dig genom de första grunderna av Kristi lära och leder dig framåt på fullkomlighetens väg. "Såvitt vi redan hava hunnit något framåt, så låtom oss vandra vidare på samma väg." Fil. 3: 16.

Antingen du har gjort en större eller mindre andlig erfarenhet, antingen du har en hög eller låg andlig bekännelse, så kommer du dock att stå där du står, ifall du hör till en av dessa "färdiga människor".

Törstar och längtar du att äga mera av Gud, så hör: Gud fyller nådens skyar med regn och Han skall låta dem brista över dig och även du skall få erfara, att "Guds källa har vatten tillfyllest".

Det är endast villiga själar, som Anden kan leda fram till hela sanningen. Tusentals ser sina behov och de längtar efter ett rikare liv. Men de vill ej gå framåt, de vill ej taga emot. Kanske det steget skulle medföra alltför stora uppofferingar. Kanske en hel del av dina gamla vänner ej skulle förstå dig längre, ifall du trädde in i det frigjorda livet i Gud. Kanske du till och med skulle få lämna en hel del arbetsmetoder, ja kanske till och med din syssla, ifall du låte dig ledas av Anden. Kanske det gamla system, som du byggt på under ett helt långt liv, skulle fullständigt falla samman — och allt det där kostar för mycket för dig.

Nog vill Gud oändligt gärna giva oss sina välsignelser, men Han tvingar dem aldrig på någon, som icke vill taga emot. Hans makt är underbar, men Han kommer aldrig att använda den att

tvinga gensträviga människor in i "det saliga livet". Han sörjer, men Han har tålamod att vänta. Han har väntat på dig länge och kallat och bjudit dig att komma och taga emot. Alltfort lever du dock kvar på samma plats. Han har tålamod att vänta på sin församling. Han kommer ej att tvinga sin välsignelse på den, men huru länge skall du ha tålamod och orka stå den Allsmäktige emot? Huru länge skall Gud få vänta på sitt gensträviga folk?

Det är de ödmjuka själarna, som Anden kan leda till hela sanningen. Sanningens Ande kom ej för att diskutera med obrutna människor om vad hela sanningen är. Han kom ej för att höra, vad människor tänkte om Gud och Hans verk. Han kom för att leda de ödmjuka rätt. Vi talar ej om "etikett-ödmjukhet". Vi talar om förkrossade själar, som ligger inför Gud och ropar: led mig, fyll mig på Ditt sätt. Gör vad Du vill, blott Du välsignar mig.

*"Tag Ditt svaga barn vid handen,
bliv en livets ström i mig,
att jag ständigt fylld av Anden
vandrar på Din viljas stig."*

Huru måste ej Guds Ande bedrövas, när klumpiga, grova människohänder vidröra det heliga verket. Ingen har mött en sådan kall, hård, överlägsen kritik som Guds Ande. Ej heller har någons verk varit utsatt för så mycken förfälskning och efterapning som Andens verk. Må Gud förlåta! Må Gud frälsa! Må Han få böja oss alla inför sitt eget ansikte och göra oss så små, så stilla, att Han ensam får verka, och må Han få göra oss så andliga, att vi känner igen Honom och Hans verk. Då skall vi alla finna, att vi är långt ifrån färdiga. Då skall vi finna, att Gud ännu har oändligt mycket att giva oss. Ja, att vi ej kan leva utan att bli uppfyllda av Guds egen fullhet.

Vi kunde likna frälsningen i Kristus vid en stor och praktfull byggnad, ja, låt oss säga ett palats. Inom den byggnaden finns allt vad stort och skönt och rent och heligt som kan nämnas i tid och evighet.

"Det har behagat Gud att låta all fullhet taga sin boning i Honom." Stora skaror trängas utanför byggnaden. De ha namn om sig att vara innanför, men de är det icke. De är "nästan" Guds barn men ändock icke födda av Gud. I dörren till denna byggnad är det fullt av människor. Det är dessa, som gör det så svårt för en hel del att komma in. Innanför dörren — i tamburen — är det packat, och där har många slagit sig ned och ämnar bli bofasta där. De tror, att Guds rike har bara ett rum. De tror att detta är allt.

Ifall du tränger dig fram genom denna skara, skall du finna, att det är en hel del som gått längre. Det är sant, att ju längre du kommer, desto mindre blir skaran. Och kanske du sist får gå nästan ensam. Du skall dock finna att en och annan verkligen gått framåt. En del har kommit in i det rum, där Gud skänker sin underbara glädje. De har kommit in i festvåningen. Det sjunger ej bara omkring dem. Det sjunger och spelar till Herrens ära i deras egna hjärtan.

I deras närhet finnes en skara, som har fattat friheten och förlossningen i Kristus Jesus. Ej långt ifrån dem finner du en del, en stilla skara gripen av Guds frid, fylld av "den frid, som be-

Just nu högaktuella

BÖCKER ALLA BÖR LÄSA!

Richard Wurmbrand:

Med Kristus i kommunistiskt fängelse

303 sidor, inb. Pris 32: — + oms.

Haralan Popoff:

Det var på Stalins tid

298 sidor, häft., 18: — + oms.

Vid rekv. av båda kr. 50: — inkl. oms.

Till MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, Stockholm.

Sänd mig mot postförskott

☐ ex. Med Kristus i fängelse.

☐ ex. Det var på Stalins tid.

☐ Jag önskar båda böckerna, 50: —.

Namn

Adress

Poststation

varar hjärta och tankar i Kristus Jesus". De har kommit in i vilan i Gud. De bedja — men ej alltid hörbart. Deras gudsumgänge består ofta nog i tillbedjans stillhet.

Vi kunde fortsätta och betrakta olika rum. Men kanske vi gör saken bäst, om vi går upp i observatoriet för att få en överblick "av det som har blivit oss skänkt av Gud". 1 Kor. 2: 12. Det duger ej, att du går dit upp med mänsklig vishet eller mänskligt förstånd. Där måste Gud få giva dig "visdomens och uppenbarelsens Ande till kunskap om sig, så att du förstår huru rikt på härlighet Hans arv är bland de heliga, och huru översvinneligt stor Hans makt är på oss som tror".

När du fylld av uppenbarelsens Ande blickar ut över de strålande, solbelysta vidderna blir de andliga tingen så underbart stora. Du ser de möjligheter Gud har givit dig. Du ser huru mycket som ännu är ointaget. Och detta allt är ditt. Du vill nästan sjunga:

"Ej hälften är mig sagt, ej hälften är mig sagt, om frälsning, fri och underbar. Ej hälften är mig sagt."

Men du kan knappast sjunga. Ditt hjärta, ditt sinne är så gripet och under talande tystnad viskar din överlyckliga ande: "O Gud, vad Du är stor! Aldrig kunde jag ana, att Du var sådan! O, att hela världen visste, vilken underbar Gud Du är! O, att allt Guds folk fattade, vad som är oss givet i Kristus Jesus!"

Huru gärna ville du ej tala om allt detta. Huru ville du ej ropa till den skara, som stannat: "Träng dig fram! Det finns underbara ting att få." Huru vill du icke famna hela kristenheten och nedbedja Guds rikaste välsignelse över varje försmäktande själ.

Huru längtar ej sanningens Ande att få gripa och leda de i porten sammanpackade skarorna fram till fulla sanningen.

Vad vi mest av allt behöver är ett mäktigt, gudomligt ingripande av den Ande, som var verksam under apostlarnas dagar. Vi behöver mera än tal om Anden och mera än sken av gudomligt liv. Vi behöver mera än höga bekännelser och stora ord. Vi behöver en frälsning, som fyller gamla och unga med överflödande salighet.

Sanningens Ande är den enda, som kan lösa oss från världen och göra oss redo för Jesu snara ankomst på himmelens skyar. Broder, systor! Icke är väl du en av dessa, som nekar att taga emot? Icke är väl du en av dessa, som har nog och behöver intet? Icke är väl du en av dessa, som står hindrande i vägen för andra?

(Ur "Vad är sanning?")

FÖRST OCH FRÄMST JUDEN...

Forts. fr. sid. 9.

för alltid vara borta från Gud. Nej, men just genom deras fall kom evangelium också till hedningarna. När nu deras fall har kunnat få så väldiga följder och bli till en sådan välsignelse, hur kan då icke deras antagande av Kristus en gång bli annat än till liv för de döda? (11: 7—15). Genom deras fall blev evangelium om Kristus fört ut till hedningarna, genom de av tron rättfärdiggjorda judarna, som Paulus kallar en kvarleva efter nådens utkorelse.

Och genom tron har så hedningarna fått plats i Kristi gemenskap. Vi har därför icke någon grund till att berömma oss, icke heller skall vi anklaga judarna. För om Gud icke sparade de naturliga grenarna — de icke troende judarna — skall han icke heller spara oss om vi är högmotiga. (11: 16—21). Men judarna som på grund av sin otro förlorade rätten till Kristi gemenskap skall också om de vill tro, på nytt bli inympade igen. De äro av naturen det goda oljeträdet — Guds egendomsfolk. Vi som är hedningar och av det vilda oljeträdet, är *mot* naturen inympade. Det är ett verk av Guds nåd. (11—22—24.) Detta är en hemlighet, och den önskar Paulus att vi alla ska känna till. Gud har sänt delvis en förhårdelse över Israel. Det som har skett är efter en av Gud i förväg uppgjord plan. När hedningarnas tid är tillända skall hela Israel bliva frälst. Gud ångrar icke sin kallelse efter sina nådegåvor. (11: 25—29.)

Hedningarnas tid eller hedningarnas fullhet, som Paulus betecknar den med, går ut när Jesus Kristus kommer på Oljeberget med alla sina heliga. Då skall hela Israel tro på honom och han skall avtvå alla deras synder.

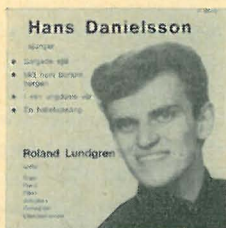
Då skall det ordet gå i uppfyllelse som Jesus sade: "Och detta evangelium om riket skall förkunnas över hela jorden till ett vittnesbörd för alla folkslag, och då skall änden komma." —

Då är det judarnas tur att missionera. Kristus har återupprättat riket för Israel och i 1.000 år skall friden råda på jorden.

Paulus slutar det 11:e kapitlet med en summering av huvudtankarna i kapitlen 9—11 och en lovsång till Gud för hans djupa rikedom och outrannsakliga vägar. — Vem har lärt känna Herrens sinne? Vem har varit hans rådgivare? Eller vem gav honom något först, så han skulle få vederlag igen?

Av honom, genom honom, och till honom är alla ting. Han vare ärad i evighet! Amen. (11: 33—36.)

Forts.

MRM 68. Hans Danielsson: Sargade själ/Mitt hem bortom bergen/I min ungdoms vår/ En halleluja sång.

Det är en glädje för oss att få presentera Hans Danielsson — evangelist i Söderåkra — på en skiva. Musiken är av den välkände Roland Lundgren som spelar olika instrument genom trickinspelning.

MRM 48. Vivian Mårtensson sjunger till hammondorgel, gitarr och bas: Din nåd är mig nog/Golgata under/O, jag längtar att en gång få vara där/Jag aldrig kan ångra.

MRM 26. Vivian Mårtensson sjunger: Halleluja snart skall dagen gry/O, du Gulgata kors/Längtan bruden/Min trofaste Gud.

HS 199. Jerusalem/Till den eviga sångens land. Vivian Mårtensson, Göteborg.

Vivian Mårtensson från Göteborg har fått vara till verklig välsignelse genom de sånger hon själv fått både text och melodi till. "Halleluja snart skall dagen gry" sjungs nu i flera länder. "O, Herre Din nåd är mig nog" som finns på hennes nya platta kommer att bli till underbar välsignelse. Det är vi förvissade om.

MRM 52. Sionförsaml. sångare i Falköping med Curt & Roland (nyinspelning): Sjung än en gång hemlandets sång/Jag fann en frälsning/Om du vinner jordisk makt och ära/Han lever.

MRM 7. Jag har en Frälsare/Väckelsen är här/Seger i Jesus/Allt jag var liten. Sång av Maranatasångarna, Falköping. Triosång av Roland, Marita och Barbro Lundgren.

Falköpingssångarna kommer här med sin andra platta. Många har uttryckt sin glädje över den första skivan där man upplever verklig frälsningsro och hänförelse. Den andra skivan ger ett bevis för att glädjen inte har avtagit. Barbro Oquist solo "Vad är vinst om Du din själ förlorar" ger ett gripande inslag.

P 5372. Inga-May Johansson sjunger och spelar egna sånger. Jag har en vän/Jag är fri/Jag är lycklig/En dag.

P 5343. På vår guldgåta är det musik/Vita änglar/Längtan hem/Ljusa barnatro.

Inga-May Johansson är en relativt ny solist men som tycks ha tagit både gammal och ung med storm. Hennes budskap i sången tillika med hennes vackra röst har gjort hennes insjungen oerhört populära och säljs i de vidaste kretsar.

MRLP 104. Bosse Andersson: Det skall bli sista resan/Jesus längtar hos Dig vila ut/Det blev så stilla/Jag är en främling/Snart har jag slutat min färd/Säg mig nog minnes Du tiden/O, Jesus Du som fyller allt i alla/O, du sköna hemland/Följ med mig till himlens land/Kom som du är/Ej världen är mitt hem/Till en stad jag är på vandring.

MRM 50. Jesus min törnekrönte konung/Nere i dalen/Främlingsland/I himlens land. Bosse Andersson sjunger till hammondorgel, hawaiigitarr, trummor och bas.

MRM 99. Anita Nilsson och Bosse Andersson sjunger fyra sånger: Ljudet av Hans steg/Strålände stad/Ser du ljuset som strålar/Vid Hans kors.

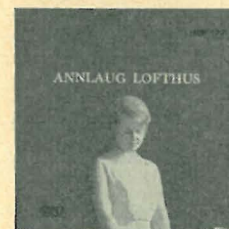
MREP 54. Bosse Andersson sjunger: Snart en morgon bryter fram/Snart en dag/Mitt hem är ej här/Den avfälliges bön.

Bosse Andersson — sångarevangelist inom ÖM — kommer här med sin första LP-skiva. Han har visat sig vara en mycket omtyckt solist i vida kretsar. Hans tidigare två EP-skivor har en synnerligen stor efterfrågan. Hans fina sångstil är omtyckt av både gammal och ung.

HEP 268. Anne Cerine (11 år): Kongens barn/Min B-I-B-E-L/Jeg er ei lita jente/På vandring.

Anne Cerine (11 år). Denna mycket unga sångerska har en varm mörk röst och sjunger med en övertygelse som man måste beundra; att hon upplevt en underbar frälsning är inget att missta sig på, hennes sång bör få komma in i många svenska hem.

HEP 277. ANN-LAUG LOFTHUS: Det största här i världen, Har Du läst historien, När en gång, Hjälp mig tacka.

HEP 258. ANN-LAUG LOFTHUS (Annes yngre syster): Jesus, Du min venn i nøden (Danks). Det finns ej navn (Eliason), Jeg har valgt å gjøre selskap (Lydia Litell), Ensom pilgrim (Øyvind Fragell).

Anne-Laugh Lofthus — syster till Anne — har samma fina, varma röst och sjunger med en gripenhet som går in i hjärtat på alla lyssnare. Hon har spelat in två EP som båda finns att köpa från vårt förlag.

NYTT SKIVPAKET AUG. -68

3 st. LP-Grammofonskivor c:a 40 min. speltid HELT GRATIS.

Du som länge önskat en sortering av LP-skivor, här har Du ett tillfälle. Vi har iordningställt ett SKIVPAKET bestående av 5 st. LP-grammofonskivor men Du behöver ENDAST BETALA 2 st. = 50:—. OBS.! Levereras endast från Evangelii Center.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Kupongen insändes till Evangelii Center, Borlänge 2

☐ Färdiginspel. BAND nr

☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st., 50:—

☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st., 55:—

☐ Sänd oss gratis skivkatalog + notblad

..... st. skivor nr

☐ Sångbladen 70—95 18:75

☐ Sångbladen, hela saml. 1—95 + pärm 44:50

LEJONET OCH LAMMET. *Forts. fr. sid. 14.*

Han tröstade sorgsna, avtorkade tårar, lyfte syndaren ur dyn. Han helade sjuka, gav döda liv, blinda syn och slöt de små barnen i sin famn, bringade välsignelse och glädje.

Även när han stod tillfångatagen bland fiendehopen, var det lammets milda natur, som framträdde. Han försvarade sig ej, när falska vittnen anklagade honom. När gisselslagen sårade hans rygg, klagade han ej, utan var tålig och tyst. När sedan hans händer och fötter spikades fast vid korset, och han hängde där för vår skull, bad han: "Fader förlåt dem . . . de vet ej vad de gör . . . Då var han lammet, som blev slaktat, och gav sitt liv och blod såsom lösepenning för all världens synd.

Han visade lejonets mod.

Emot avgrundens furste och hans härar visade han överlägsen styrka och kraft. Under frestelsens kamp i öknen märktes ingen ängslan eller svaghet. Nej, han svarade frestaren med makt och myndighet.

När hans fiender, vid ett tillfälle tänkte störta honom utför ett berg, gick han mitt emellan dem sin väg. Det var lejonets mod, som kom till synes. Luk. 4: 29, 30.

Vid alla tillfällen, som han drev ut demoner och sjukdomsmakter från sargade människobarn, visade han lejonets mod.

Den tunga lidandesvägen, som han så väl kände till förut, vägen till Getsemane och Golgata, ryggade han ej för ett ögonblick tillbaka för. Ingenting fick hindra honom att bringa detta offer för en fallen värld.

Vilket storartat mod! —

Han visste om bönekamp, tårar och blodsvett. Visste, att han skulle lida syndarens straff, visste att han skulle bära all världens synd och sjukdom i sin kropp upp på Golgata kors. Då framträdde lejonets mod, när han sade: "Jag giver mitt liv, för att sedan taga igen det." Joh. 10: 17, 18.

När han sedan steg ned i dödsriket och proklamerade sin fullkomliga, evigt gällande seger över Djävulen och hela hans här, tog nycklarna från döden och dödsriket, och triumferande uppstod i oförgämligt liv.

Då var han lejonet av Juda stam.

Allt är Sonen underlagt.

Det är på grund av sitt verk på Golgata, och den härliga seger han vann, som han kunde göra anspråk på världsherravälde.

Nu är hela världen i den ondes våld, säger bibeln. Jesus kallar honom för denna världens

furste. Joh. 14: 30. Och Paulus kallar honom för denna tidsålders gud. 2 Kor. 4: 4.

Men på grund av Jesu död och segerrika uppståndelse, blev allting honom underlagt. Fastän vi ännu ej se allting vara honom underlagt. Hebr. 2: 8.

Det går nu med hast mot den underbara dag, då denna profetia skall gå i fullbordan, och hela Guds skapelse skall utropa: "Väldet över världen tillhör nu Herren och hans Smorde." Upp. 11: 15.

Då skall jubelsången brusa likt dånet av många stora vatten. Då skall den återlösta skaran prisa Lammet, som blev slaktat, och som ännu i härlighetens värld bär märkena efter striden och segern på Golgata. Då skall han hyllas, som allena är värdig vår hyllning. Han som köpte oss, för att vi skulle tillhöra honom, som har skapat oss, och som är den rättmätige ägaren till såväl oss människor, som till hela världsalltet.

Äger Jesus väldet över ditt liv? . . . Över mitt liv? . . . Får han regera tankar, ord och handlingar? Får han styra vårt liv på fridens och helighetens väg? Giva oss konungsligt väld i liv, så att vi kan härska över frestelser och synd, säga nej till Satans lockelser? —

Äger vi lejonets mod till att bekänna Jesu namn inför världen, vad det än må kosta? Och i umgängelsen med varandra? Får lammets milda, tålmodiga sinne komma till uttryck i vårt väsen? Och får den kärlek, som är snar till att förlåta, och glömma lidna oförrätter behärska oss? Det sker genom att vi blir beklädda med Ande av höjden, och får segerkraft genom Jesu blod.

Då börjar den nya sångens jubeltoner brusa i hjärtats inre värld redan här. Sången till Lammets ära, som förlossade oss med sitt dyra blod. AMEN. *Ruth Åsebäck Göteborg*

Och jag grät bittert över att ingen befanns värdig att öppna bokrullen eller se vad som stod däri.

Men en av de äldste sade till mig: "Gråt icke. Se, lejonet av Juda stam, telningen från Davids rot, har vunnit seger, så att han kan öppna bokrullen och bryta dess sju insegel."

Då fick jag se att mellan tronen och de fyra väsendena och de äldste stod ett lamm, som såg ut såsom hade det varit slaktat. Det hade sju horn och sju ögon, det är Guds sju andar, vilka äro utsända över hela jorden.

Och det trädde fram och tog bokrullen ur högra handen på honom som satt på tronen.

Upp. 5: 4—7.

FLY SYNDEN!

En sommar visnade många plantor i blomstersängen, ehuru den hade det bästa läge emot solen och jag vattnade, när så behövdes. Förgäves ägnade jag min plantering all möjlig omsorg och flit. Den ena plantan dog efter den andra. En dag undersökte jag några plantor, som börjat vissna, och fann, att orsaken till deras död var en liten mask, som nedifrån ätit sig in i märken och steg uppåt, tills han nådde hjärtbladet. Då föll plantan. Ingen kunde rädda henne.

Min käre vän! Du kan ej vara Guds barn och leva i synden. Du måste genom tron döda passionernas eld och dräpa synden, om du vill vara en kristen. All möda är förspild på dig, om du giver näring åt hemlig lusta. Du kan väl frodas till en tid, men verkan av en hemlig synd uppenbaras snart i ett syndafall, som bringar både sorg och vanära över dig och den tro du bekänt. Lek ej religion! Tag saken på allvar! Skämta ej!

2:o. Sedan gräshopporna lagt sina ägg i jorden, framträder små ungar i otalighet och övertäcker marken. De går sakta framåt men lämnar intet grönt efter sig; och när den tid kommit, att de får vingar, flyger de ut såsom rövareband, spridande nöd och fasa överallt på sin väg, tills även de, omkring ett år gamla, lägger sina ägg i hundratals och fortplantas i oändlighet.

Så har synden en ringa begynnelse. Det frö en ond böjel-

se, en oren blick, en syndig tanke nedlägger i människans inre var ofta nog begynnelsen till den kedja av synder, som ödelägger ett livs gyllene skördar. Likasom gräshopporna vandrar på marken under sin fortplantningstid, så kommer synden ofta till oss i en förklädnad, som döljer hennes verkliga karaktär, och vi döper girigheten till omtanke, vreden till nit, förtalet till medlidande, lätttsinnet till glättighet, ohöviskt tal till tillbörligt skämt, halv sanning till nödlögn, synden till svaghet o. s. v.

Från Adams tid, då lögnaren sade: "I skolen bliva såsom Gud", har djävulen sminkat synden och lagerkrönt världen med dess lusta för att göra henne så skön och tilldragande som möjligt. Hur mången har ej stupat över de glitterverk, som världen utkastar på livets vädjobana och under namn av kristen börjat leva för denna världen. Åter andra ha dukat under för en lusta, som gick under namn av kärlek. David gick på taket en sommardag, då en kvinna badade i älven. Han såg, att hon var dejlig, och bedårad av hennes skönhet begick han en svår synd, som bringade stor sorg och lidande över honom. Simson var slav under sin egen lusta och dog med utstungna ögon. Judas var kassör och tog penningar ur kassan, han föll i dåraktiga begärelser och slutade som självmördare. I alla dessa fall har den grova lasten, de skändliga brotten en

ringa begynnelse men fruktansvärda följer.

3:o. Många har förlorat sina själar genom tankesynder; ännu fler har lidit skeppsbrott genom orena fantasier. Vänd bort dina ögon ifrån allt, som uppväcker orena bilder i din själ! Vakta dig för intim vänskap med världen. Håll dig ren från sådana människor, som lever i sina lustar. Lika troget, som fonografen upprepar de ljud, han i sig själv upptagit, återgiver karaktären de intryck, vårt hjärta emottager från personer och föremål, som inverkar på oss. För längre eller kortare tid kan vi, såsom fonografen, dölja verkan av dessa intryck, till dess en ringa omständighet, som berör någon svag sida i vår karaktär, föranleder utbrott av en sämre natur.

Därför kan vi aldrig nog vaka över oss själva, så att vi bevaras *rena och sunda i intryck* och aldrig medgiva, att våra sinnen upptagas av sådant, som icke främjar livet i Guds Son.

Såsom duvan — efter vad naturforskaren Andiovaldus sagt — är så förskräckt för höken, att hon till och med skulle bli rädd för en hökfjäder, så har du fått en räddhågens ande av Gud, som varnar för varje flyktigt vidrörande av synden. Denna heliga räddhåga är din fyrbåk under livets segelfärd. Akta på den! Fly varje anledning till synd!

Emil Gustavsson
(Ur Brev till Nyomvända)